

Súd: Okresný súd Žiar nad Hronom
Spisová značka: 23C/65/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6416202539
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 09. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Adriana Mazúchová
ECLI: ECLI:SK:OSZH:2016:6416202539.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Žiar nad Hronom v konaní pred sudkyňou JUDr. Adrianou Mazúchovou, v právnej veci žalobcu TELERVIS PLUS a.s., so sídlom Staré Grunty 7, 841 04 Bratislava, IČO: 35 717 769, právne zastúpeného advokátom JUDr. Alan Strelák, so sídlom Na vĺšku 12, 811 01 Bratislava, proti žalovanému C. I., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom F. XXX/XX, XXX XX Ž.O. F. U., štátny občan SR, adresa pre doručovanie: Ústav na výkon trestu odňatia slobody, J. XX, XXX XX T. T., o zaplatenie sumy 256,-Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

- I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi sumu 150,-Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 150,-Eur od 24.12.2015 do zaplatenia, a to všetko v pravidelných mesačných splátkach vo výške 30,-Eur, splatných k 20. dňu v mesiaci, počnúc dňom právoplatnosti tohto rozsudku s tým, že omeškanie s plnením č i len jednej splátky má za následok splatnosť celého plnenia.
- II. V prevyšujúcej časti súd žalobu z a m i e t a.
- III. Žalobca m á voči žalovanému právo na náhradu trov konania vo výške 17,18%.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou zo dňa 21.03.2016 podanou prostredníctvom právneho zástupcu, ktorá bola doručená súdu dňa 21.03.2016, domáhal voči žalovanému zaplatenia sumy 256,-Eur spolu s 5,05 %-ným ročným úrokom z omeškania zo sumy 256,-Eur od 19.11.2015 do zaplatenia a náhrady trov konania. Žalobu žalobca odôvodnil tým, že dňa 28.05.2015 uzavrel so žalovaným Zmluvu o spotrebiteľskom úvere č.K420151352 (ďalej len „zmluva o úvere“), na základe ktorej poskytol žalovanému úver vo výške 200,-Eur za dohodnutý úrok vo výške 40,-Eur a servisný poplatok vo výške 18,-Eur. Žalovaný sa zaviazal celkovú čiastku vo výške 258,-Eur uhradiť v 13 mesačných splátkach, a to v prvých 3 mesačných splátkach vo výške 1,-Euro a ďalej v pravidelných 10 mesačných splátkach vo výške 25,50 Eur. Prvá splátka bola splatná v 10. deň po poskytnutí úvere a každá ďalšia splátka až do úplného zaplatenia bola splatná v 30. deň po splatnosti predchádzajúcej splátky. Zmluvné strany sa dohodli, že po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky je veriteľ oprávnený žiadať vrátenie celej dlžnej sumy spolu s úrokmi, ak sa nedohodnú inak. Úver bol poskytnutý bezhotovostne prevodom na účet žalovaného. Žalovaný podľa tvrdenia žalobcu do podania žaloby uhradil sumu 2,-Eurá, pričom posledná uhradená suma vo výške 1,-Euro bola uhradená dňa 16.06.2015. V súlade s článkom II zmluvy o úvere bol žalovaný povinný splatiť úver v 13 mesačných splátkach. Vzhľadom na to, že žalovaný neplnil riadne a včas v zmysle splátkového kalendára, žalobca oznámil žalovanému v zmysle § 53 ods. 8 Občianskeho zákonníka stratu výhody splátok. V predžalobnej upomienke zo dňa 14.11.2015 upozornil žalobca žalovaného na uplatnenie práva žiadať o zaplatenie celej pohľadávky. V oznámení o zosplatnení záväzku zo dňa 19.12.2015 oznámil žalobca žalovanému, že celý dlh sa stal splatným ku dňu 18.11.2015. Dlžnú čiastku ku dňu vypracovania žaloby žalobca vyčíslil sumou 256,-Eur, ktorá

predstavuje rozdiel medzi poskytnutým úverom s odplatom v celkovej sume 258,-Eur a čiastkou vo výške 2,-Eurá, ktorú žalovaný uhradil. Žalobca zároveň požadoval zákonný úrok z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 256,-Eur od 19.11.2015 do zaplataenia a náhradu trov konania, ktorá spočíva v náhrade súdneho poplatku a trov právneho zastúpenia vo výške 72,38 Eur. K návrhu žalobca pripojil zmluvu o spotrebiteľskom úvere č.K420151352 zo dňa 28.05.2015, predžalobnú upomienku zo dňa 14.11.2015 s poštovým podacím hárkom a oznámenie o zosplatnení záväzku zo dňa 19.12.2015 s poštovým podacím hárkom.

2. Dňa 19.04.2016 súd vydal platobný rozkaz č.k. 23C/65/2016-16, proti ktorému podal žalovaný odpor, vzhľadom na čo bol platobný rozkaz uznesením súdu zo dňa 09.08.2016 zrušený a vo veci bolo nariadené pojednávanie.

3. Súd dňa 21.07.2016 doručil žalovanému žalobu s prílohami a výzvou, aby sa k doručenej žalobe písomne vyjadril. Súd žalovaného zároveň poučil o jeho procesných právach a povinnostiach uviesť rozhodujúce skutočnosti na svoju obranu a označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení. Žalovaný sa k doručenej žalobe písomne vyjadril podaním zo dňa 08.09.2016, v ktorom uviedol, že so žalobcom uzavrel predmetnú zmluvu, no vyplatená mu bola len čiastka 173,50 Eur, nakoľko si žalobca okamžite odrátal jednu splátku. Ďalej uviedol, že pri podpise zmluvy o úvere mu bola predložená na podpis aj zmluva o poskytnutí finančných služieb, na základe ktorej by mal zaplatiť navyše sumu 99,-Eur. Na svoju obranu poukázal na ochranu spotrebiteľa, smernicu č.93/13/EHS o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách a uviedol viaceré rozhodnutia súdov v spotrebiteľských veciach. Zároveň uviedol, že na úver zaplatil na splátkach 50,-Eur, vzhľadom na čo dlží už len 150,-Eur, ktorých splácanie požadoval povoliť v mesačných splátkach po 10,-Eur. Vyjadrenie žalovaného súd doručil žalobcovi dňa 19.09.2016. Žalobca sa ku skutkovým tvrdeniam žalovaného nevyjadril, pričom svojím podaním zo dňa 21.09.2016 len ospravedlnil neúčast' na pojednávaní a súhlasil s rozhodnutím v neprítomnosti. Skutkové tvrdenia žalovaného nenamietal.

4. Na prejednanie žaloby súd nariadil pojednávanie na deň 21.09.2016, na ktoré sa strany sporu ani právny zástupca žalobcu nedostavili, doručenie predvolania na pojednávanie mali strany riadne vykázané, svoju neúčast' ospravedlnili, nepožiadali o odročenie pojednávania a súhlasili, aby súd vo veci rozhodol v ich neprítomnosti. V súlade s ust. § 180 zákona č.160/2015 Z.z. z 21.mája 2015 Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“) súd rozhodol o pojednávaní v neprítomnosti strán sporu.

5. Súd vykonal dokazovanie oboznámením obsahu žaloby, zmluvou o spotrebiteľskom úvere, predžalobnou upomienkou s poštovým podacím hárkom, oznámením o zosplatnení záväzku s poštovým podacím hárkom, vyjadrením žalovaného a zistil tento skutkový a právny stav.

6. Z predložených a vykonaných dôkazov súd zistil, že dňa 28.05.2015 uzavrel žalobca so žalovaným zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. K420151352. Na základe tejto zmluvy o úvere žalobca poskytol žalovanému bezúčelový, bezhotovostný, spotrebiteľský úver vo výške istiny 200,-Eur. Úver bol poskytnutý za celkový úrok vo výške 40,-Eur a servisný poplatok vo výške 18,-Eur. Žalovaný sa v zmysle zmluvy o úvere zaviazal zaplatiť žalobcovi celkovú sumu 258,-Eur v 13 mesačných splátkach, a to v prvých 3 mesačných splátkach vo výške 1,-Euro a ďalej v pravidelných 10 mesačných splátkach vo výške 25,50 Eur. Prvá splátka bola splatná v 10. deň po poskytnutí úveru, každá ďalšia splátka až do úplného zaplataenia bola splatná v 30. deň po splatnosti predchádzajúcej splátky. Z bodu III. zmluvy o úvere súd zistil, že žalobca a žalovaný sa dohodli, že žalobca ako veriteľ je oprávnený žiadať od žalovaného ako dlžníka vrátenie celej dlžnej sumy po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplataením ktorejkoľvek splátky v jej plnej výške.

7. Žalobca predložil súdu predžalobnú upomienku zo dňa 14.11.2015, ktorou bol žalovaný vyzvaný na zaplataenie dlžnej čiastky po splatnosti vo výške 103,-Eur v lehote 5 dní od doručenia tejto výzvy a bol upozornený, že ak svoj záväzok po splatnosti neuhradí, uplatní žalobca po uplynutí 15 dňovej lehoty v zmysle § 53 ods. 8 Občianskeho zákonníka svoje právo na zaplataenie celej pohľadávky. Dôkaz preukazujúci doručenie tejto výzvy žalovanému žalobca súdu nepredložil. Z predloženého poštového podacieho hárka súd zistil, že predmetná výzva bola odoslaná na adresu žalovaného dňa 16.11.2015.

8. Žalobca predložil súdu oznámenie o zosplatnení záväzku zo dňa 19.12.2015, ktorým podľa tvrdenia žalobcu došlo k zosplatneniu celého záväzku k dátumu 18.11.2015. Súd zistil, že žalobca v oznámení

o zosplatnení záväzku vyzval žalovaného na zaplatenie celého dlhu, ktorý sa týmto stal splatný, a to v celkovej výške 256,-Eur. Ani v tomto prípade žalobca nepredložil dôkaz preukazujúci doručenie tejto výzvy žalovanému. Z predloženého poštového podacieho hárku súd zistil, že predmetné oznámenie o zosplatnení záväzku bolo odoslané na adresu žalovaného dňa 21.12.2015.

9. Súd má za to, že právny vzťah medzi stranami sporu, založený uzavretou zmluvou o úvere podľa § 497 a nasl. Obchodného zákonníka, je spotrebiteľským vzťahom, preto je ho potrebné posúdiť aj podľa ustanovení zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“) o spotrebiteľských zmluvách a zákona č.129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“), a to s prihliadnutím na právnu úpravu platnú v čase uzavretia zmluvy o úvere. Tzv. spotrebiteľské zmluvy, i keď sú upravené v Občianskom zákonníku, totiž nepredstavujú osobitný zmluvný typ aplikovateľný len výlučne na občianskoprávne vzťahy, ale príslušné ustanovenia je potrebné aplikovať na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, a to bez ohľadu na to, či je uzavretá zmluva ako zmluvný typ upravená v Občianskom alebo Obchodnom zákonníku. Súd na právny vzťah aplikoval aj zákon č.250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa.

10. Pri právnom posúdení veci súd aplikoval nasledovné zákonné ustanovenia právnych predpisov:

Podľa § 497 Obchodného zákonníka zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Spotrebiteľský úver podľa tohto zákona nemožno poskytnúť finančnými prostriedkami v hotovosti.

Podľa § 2 zákona č. 129/2010 Z.z. , na účely tohto zákona sa rozumie:

- a) spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania,
- b) veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti,
- d) zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom,
- g) celkovými nákladmi spotrebiteľa spojenými so spotrebiteľským úverom všetky náklady vrátane úrokov, provízií, daní a poplatkov akéhokoľvek druhu, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť v súvislosti so zmluvou o spotrebiteľskom úvere a ktoré sú veriteľovi známe, okrem notárskych poplatkov; do celkových nákladov patria aj náklady na doplnkové služby súvisiace so zmluvou o spotrebiteľskom úvere, a to najmä poistné, ak spotrebiteľ musí navyše uzavrieť zmluvu o poskytnutí takejto doplnkovej služby, aby získal spotrebiteľský úver alebo aby ho získal za ponúkaných podmienok,
- h) celkovou čiastkou, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, súčet celkovej výšky spotrebiteľského úveru a celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom,
- i) ročnou percentuálnou mierou nákladov celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, vyjadrené ako ročné percento z celkovej výšky spotrebiteľského úveru podľa § 19,
- j) úrokovou sadzbou spotrebiteľského úveru úroková sadzba vyjadrená ako fixné alebo variabilné percento, ktoré sa na ročnom základe uplatňuje z výšky čerpaného spotrebiteľského úveru,
- k) fixnou úrokovou sadzbou spotrebiteľského úveru jedna úroková sadzba spotrebiteľského úveru dohodnutá medzi veriteľom a spotrebiteľom v zmluve o spotrebiteľskom úvere na celú dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo viac úrokových sadzieb spotrebiteľského úveru dohodnutých medzi veriteľom a spotrebiteľom v zmluve o spotrebiteľskom úvere na čiastkové obdobia s výhradným použitím fixného konkrétneho percenta; ak v zmluve o spotrebiteľskom úvere nie sú stanovené všetky úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, úroková sadzba spotrebiteľského úveru sa považuje za fixnú iba na tie čiastkové obdobia, na ktoré sú úrokové sadzby spotrebiteľského úveru určené výhradne použitím fixného konkrétneho percenta dohodnutého pri uzavretí zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- l) celkovou výškou spotrebiteľského úveru maximálna výška alebo súčet všetkých finančných prostriedkov poskytnutých na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

Podľa § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z., zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

- f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,
- i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,
- k) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,
- l) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,
- p) úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- q) upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,
- u) právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takom splatení spotrebiteľského úveru a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti podľa § 16,
- z) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrtrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrtrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrtrok.

Podľa § 11 ods. 1 písm. b/ zákona č. 129/2010 Z.z., poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až l), s), z) a aa.

Podľa § 45 ods. 1 OZ, prejav vôle pôsobí voči neprítomnej osobe od okamihu, keď jej dôjde.

Podľa § 52 ods. 1 OZ, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa § 52 ods. 2 OZ, ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

Podľa § 52 ods. 3 OZ, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 52 ods. 4 OZ spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 53 ods. 5 OZ, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Podľa § 53 ods. 9 OZ, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva OZ.

Podľa § 54 ods. 2 OZ, v pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

Podľa § 101 OZ, pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

Podľa § 103 OZ, ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti. Ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (§ 565), začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky

Podľa § 5b zákona č.250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa orgán rozhodujúci o nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy prihliada aj bez návrhu na nemožnosť uplatnenia práva, na oslabenie nároku predávajúceho voči spotrebiteľovi, vrátane jeho premlčania alebo na inú zákonnú prekážku alebo zákonný dôvod, ktoré bránia uplatniť alebo priznať plnenie predávajúceho voči spotrebiteľovi, aj keď by inak bolo potrebné, aby sa spotrebiteľ týchto skutočností dovoľával.

11. Na základe vykonaného dokazovania súd dospel k záveru, že žaloba žalobcu voči žalovanému je dôvodná len čiastočne, a to v časti o zaplatenie 150,-Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 150,-Eur od 24.12.2015 do zaplatenia, preto súd podanej žalobe v tejto časti vyhovel a zaviazal žalovaného na zaplatenie tejto sumy. V prevyšujúcej časti považuje súd žalobu za nedôvodnú, preto ju súd v prevyšujúcej časti zamietol. S poukazom na skutočnosť, že žalovaný sa v súčasnej dobe nachádza v ústave na výkon trestu odňatia slobody, povolil súd podľa ust. § 232 ods. 4 CSP žalovanému plnenie v splátkach, avšak súd zároveň rozhodol, že omeškanie s plnením čo i len jednej splátky bude mať za následok splatnosť celého plnenia.

12. Vykonaným dokazovaním má súd preukázané, že dňa 28.05.2015 bola medzi žalobcom ako veriteľom a žalovaným ako dlžníkom uzavretá zmluva o spotrebiteľskom úvere. Na základe tejto zmluvy žalobca poskytol žalovanému bezúčelový, bezhotovostný, spotrebiteľský úver vo výške istiny 200,-Eur. S poukazom na ust. § 151 ods. 1 CSP súd pri rozhodovaní vychádzal zo skutkového tvrdenia žalovaného, ktorý tvrdil, že na úver uhradil sumu 50,-Eur, keďže žalobca toto skutkové tvrdenie nepoprel, hoci bol s ním riadne oboznámený. Na základe uvedeného súd skutkové tvrdenie žalovaného o úhrade 50,-Eur považuje za nesporné.

13. Súd podrobil uzavretú zmluvu jej prieskumu z hľadiska súdnej kontroly spotrebiteľských zmlúv. Po preskúmaní obsahu zmluvy má súd za to, že uzavretá zmluva o úvere nespĺňa všetky zákonom predpísané náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere v zmysle § 9 zákona č. 129/2010 Z.z. Predovšetkým táto spotrebiteľská zmluva neobsahuje termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, čo je náležitosť vyžadovaná § 9 ods. 2 písm. f) zákona č.129/2010 Z.z. Už z tohto dôvodu možno s poukazom na ustanovenie § 11 ods. 1 zákona č.129/2010 Z.z. dospieť k záveru, že poskytnutý spotrebiteľský úver je potrebné považovať za bezúročný a bez poplatkov. V článku III bod 2 zmluvy o úvere je uvedená len dohodnutá definícia pojmu „Termín poslednej splátky úveru, t.j. konečná splatnosť úveru“, ktorou sa rozumie „380. deň po uzavretí zmluvy, pričom doba trvania tejto zmluvy je od uzatvorenia zmluvy do termínu konečnej splatnosti úveru, t.j. 380 kalendárnych dní.“ Súd má za to, že takto uvedený a formulovaný údaj o termíne konečnej splatnosti úveru nespĺňa náležitosti vyžadované v § 9 ods. 2 písm. f) zákona č.129/2010 Z.z. Súd pri výklade tejto zákonom stanovenej náležitosti použil tzv. legálny výklad. V dôvodovej správe k predmetnému ustanoveniu zákonodarca jasne uviedol, že zmyslom určenia konečnej splatnosti je, aby spotrebiteľ bol už pri podpise zmluvy informovaný, v akých termínoch, resp. kedy, v akej výške a ako dlho je povinný plniť si povinnosti vyplývajúce z o zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Zmyslom a účelom tohto ustanovenia je stanoviť jednoznačný časový okamih, termín konečnej splatnosti, a to v jasnej, určitej a jednoznačnej forme. Opisné stanovenie tejto náležitosti, tak ako je uvedené v uzavretej zmluve o úvere nepostačuje, nakoľko z takéhoto opisného stanovenia spotrebiteľ nemá reálnu predstavu o termíne konečnej splatnosti poskytovaného úveru. Tento legálny výklad možno podporiť aj gramatickým výkladom predmetného zákonného ustanovenia, nakoľko právna norma výslovne uvádza požiadavku na stanovenie „termínu konečnej splatnosti“. Ako opakovane dovodil odvolací súd (napr. rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici, č.k. 17Co/151/2012) „Vyžaduje sa teda časová (dátumová) špecifikácia konečnej splatnosti úveru, ktorá je dodávateľom určená na základe vstupných údajov (týmto sú: dátum poskytnutia úveru spotrebiteľovi, splatnosť prvej splátky, frekvencia, výška a počet splátok). Je potom úlohou dodávateľa, aby uvedené vstupné údaje matematicko-logickými operáciami premietol do konkrétneho (jedného) časového údaju, ktorý bude konečnú splatnosť spotrebiteľského úveru predstavovať.“ Súd je toho názoru, že uzavretá zmluva neobsahuje termín konečnej splatnosti úveru, a preto považuje predmetný

úver s odkazom na § 11 ods. 1 zákona č.129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch za bezúročný a bez poplatkov. Z rovnakých dôvodov má súd za preukázané, že zmluva o úvere neobsahuje ani termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia, čo je náležitosť vyžadovaná § 9 ods. 2 písm. l) zákona č.129/2010 Z.z. Aj z tohto ďalšieho dôvodu možno s poukazom na ustanovenie § 11 ods. 1 zákona č.129/2010 Z.z. dospieť k záveru, že poskytnutý spotrebiteľský úver je potrebné považovať za bezúročný a bez poplatkov. Zmluva o úvere neobsahuje úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, čo je náležitosť vyžadovaná § 9 ods. 2 písm. i) zákona č.129/2010 Z.z., ktorou sa podľa § 2 písm. j/ zákona č.129/2010 Z.z. rozumie úroková sadzba stanovená na ročnej báze. Zmluva obsahuje len tzv. fixnú úrokovú sadzbu definovanú § 2 písm. k/ zákona č.129/2010 Z.z. Nakoľko poskytnutý úver treba pokladať za bezúročný a bez poplatkov, žalobca nemá nárok na zaplatenie dojednaného úroku ani servisného poplatku. Žalobca má voči žalovanému nárok len na vrátenie sumy 150,-Eur, keďže žalovaný žalobcovi doteraz uhradil sumu 50,-Eur. Súd preto zaviazal žalovaného na zaplatenie sumy 150,-Eur, ktorá predstavuje rozdiel medzi sumou istiny úveru a doteraz zaplatenou sumou (200 - 50). V prevyšujúcej časti, t.j. v časti 106,-Eur (rozdiel medzi sumou uplatnenou žalobou 256,-Eur a súdom priznanou sumou 150,-Eur) súd žalobu zamietol ako nedôvodnú.

14. Okrem žalovanej sumy žalobca požadoval priznať aj úroky z omeškania, a to odo dňa 19.11.2015 do zaplatenia. Žalobca požadoval priznať úroky z omeškania odo dňa nasledujúceho po dni zosplatenia úveru, ku ktorému malo dôjsť podľa tvrdenia žalobcu oznámením zo dňa 19.12.2015, v ktorom žalobca ako termín zosplatenia úveru uviedol dátum 18.11.2015. Súd z predložených dôkazov nemá za preukázané, že predmetným oznámením došlo k zosplateniu úveru k dátumu 18.11.2015. Predložený poštový podací hárok nedokazuje žalobcom tvrdenú skutočnosť, ale je len dôkazom o odoslaní oznámenia o zosplatení úveru žalovanému. Podľa § 45 ods. 1 OZ prejav vôle pôsobí voči neprítomnej osobe od okamihu, keď jej dôjde. Súd poukazuje na skutočnosť, že aj keby žalobca súdu predložil dôkaz o doručení predloženého oznámenia o zosplatení záväzku, súd by na spätné zosplatenie nemohol prihliadať, nakoľko termín zosplatenia úveru nie je možné v danom prípade v doručenom oznámení určiť spätné, ako to urobil žalobca. Hoci v právnych vzťahoch možno dojednať aj tzv. automatické zosplatenie záväzku, ku ktorému dochádza po splnení dohodnutých podmienok, takéto automatické zosplatenie záväzkov však v spotrebiteľských veciach vôbec neprichádza do úvahy, nakoľko by odporovalo ust. § 53 ods. 9 OZ, ktoré uplatnenie práva veriteľa na zosplatenie záväzku viaže na kumulatívne splnenie dvoch zákonných predpokladov, ktorými sú omeškanie dlžníka so zaplatením splátky o viac ako 3 mesiace a upozornenie dlžníka veriteľom na možnosť uplatnenia zosplatenia v lehote nie kratšej ako 15 dní. Práve táto druhá podmienka v spotrebiteľských vzťahoch bráni automatickému zosplateniu záväzku, nakoľko právo na zosplatenie možno uplatniť až po upozornení na možnosť jeho uplatnenia, pričom až po márnom uplynutí zákonom stanovenej lehoty môže veriteľ právo na zosplatenie voči dlžníkovi aj uplatniť. Podľa súdu termín zosplatenia úveru možno v spotrebiteľských vzťahoch určiť len dátumom, ktorý nasleduje po doručení tohto jednostranného právneho úkonu jeho adresátovi. Tvrdenie žalobcu o možnosti spätného zosplatenia úveru k dátumu, ktorý by predchádzal dňu doručenia tohto jednostranného úkonu jeho adresátovi by znamenalo, že termín zosplatenia by bolo možné určiť aj kedykoľvek spätné, čo by viedlo k absurdnému záveru, podľa ktorého by po splnení zákonných predpokladov a uskutočnení jednostranného právneho úkonu zosplatenia bolo možné vyhlásiť zosplatenie úveru spätné, hoci aj k dátumu, keď tento jednostranný právny úkon nebol ani uskutočnený, resp. k dátumu, keď neboli na zosplatenie splnené zákonné predpoklady. To by zároveň znamenalo priznať právnomu úkonu účinky v rozpore s § 45 ods.1 OZ ešte skôr ako bol tento právny úkon uskutočnený. Takýto absurdný záver vyplýva z tvrdenia žalobcu, ktorý k zosplateniu záväzku pristúpil oznámením zo dňa 19.12.2015, odoslaným 21.12.2015, avšak účinky tohto zosplatenia mali podľa tvrdenia žalobcu nastať už ku dňu 18.11.2015. Súd má za to, že predmetným oznámením o zosplatení úveru zo dňa 19.12.2015 mohlo po jeho doručení žalovanému dôjsť k zosplateniu úveru najskôr ku dňu jeho doručenia. Keďže oznámenie bolo odoslané dňa 21.12.2015 ako poštová zásielka 2. triedy, ktorú je pošta v zmysle poštového doručovacieho poriadku povinná doručiť do 2 dní, účinky oznámenia o zosplatení mohli nastať najskôr dňom doručenia žalovanému dňa 23.12.2015 a do omeškania sa mohol žalovaný dostať nasledujúcim dňom, t.j. 24.12.2015. Z týchto dôvodov súd nemal za preukázané tvrdenie žalobcu, že oznámením zo dňa 19.12.2015 došlo k zosplateniu poskytnutého úveru ku dňu 18.11.2015. Súd preto pri posudzovaní dôvodnosti žaloby ohľadne príslušenstva posudzoval úver ako zosplatený dňom 23.12.2015 a zaviazal žalovaného na zaplatenie úroku z omeškania od 24.12.2015 do zaplatenia. V prevyšujúcej časti súd žalobu ohľadne úrokov z omeškania ako nedôvodnú zamietol.

15. Zo zmluvy o úvere vyplýva, že plnenie žalovaného bolo dohodnuté v 13 mesačných splátkach, pričom prvá splátka bola splatná v 10. deň po poskytnutí úveru, ktorý sa žalobca zaviazal žalovanému poskytnúť do 10 dní od uzavretia zmluvy. K uzavretiu zmluvy o úvere došlo 28.05.2015, z čoho súd ustálil, že k poskytnutiu úveru došlo v období od 29.05.2015 do 07.06.2015 a splatnosť prvej splátky mohla nastať v období od 08.06.2015 do 17.06.2015. Vzhľadom na ustanovenie § 5b zákona o ochrane spotrebiteľa posúdil súd, napriek nečinnosti žalovaného, teda aj bez návrhu otázku premlčania uplatneného nároku a dospel k záveru, že uplatnený nárok nie je premlčaný. Premlčacia doba prvej splátky v zmysle ustanovenia § 101 v spojení s § 103 OZ by sa premlčala najskôr dňom 09.06.2018. Žaloba bola podaná na súd dňa 21.03.2016, teda pred uplynutím premlčacej doby. Rovnaký záver, t.j. o nepremlčaní platí aj pre nasledujúce neuhradené splátky, resp. aj v prípade zosplatnenia úveru dňom 23.12.2015. Z vykonaného dokazovania po právnom posúdení veci má súd za preukázané, že celý žalobou dôvodne uplatnený nárok nie je premlčaný, preto súd podanej žalobe, v rozsahu, ktorý súd posúdil ako dôvodný, vyhovel.

16. Podľa § 517 ods. 1 OZ dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Podľa § 517 ods. 2 OZ, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávajúci predpis. Týmto vykonávacím predpisom je Nariadenie vlády SR č.87/1995 Z.z., ktorý sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, v znení neskorších predpisov. Podľa § 3 ods. 1 tohto vládneho nariadenia, výška úrokov z omeškania je o 5 percentuálnych bodov vyššia, ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky, platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu. Základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k 24.12.2015 bola 0,05 % ročne. Vzhľadom na uvedené, súd priznal úroky z omeškania vo výške 5,05 % ročne, počnúc dňom nasledujúcim po zosplatnení úveru až do zaplatenia.

17. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa § 262 ods. 1 v spojení s § 255 CSP, podľa ktorého súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo. Žalobca bol v konaní úspešný na 58,59 % (150/256). Žalovaný bol úspešný na 41,41 %. Právo na náhradu trov konania tak vzniklo žalobcovi v rozsahu 17,18 % (58,59 - 41,41), ktorý mal v konaní úspech vo väčšej miere než žalovaný. Podľa § 262 ods. 2 CSP, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Žiar nad Hronom, písomne v dvoch vyhotoveniach (§ 362 ods. 1 CSP).

Podľa § 363 CSP sa v odvolaní popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Ak zákon na podanie nevyžaduje osobitné náležitosti, v podaní sa uvedie, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sa ním sleduje a musí byť podpísané. Náležitosťou odvolania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania (§ 127 CSP). Podanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis s prílohami zostal na súde a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil (§ 125 ods. 3 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 364 CSP).

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že:

a) neboli splnené procesné podmienky,

- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolať proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolať dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 CSP).

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie (§ 366 CSP).

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (Zákon č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti - Exekučný poriadok a o zmene a doplnení ďalších zákonov, v znení neskorších predpisov).